

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Billedtexter 1 - 3 (II)

Citation: Richardt, Chr.: "Billedtexter 1 - 3 (II)", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 390. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-workid102392/facsimile.pdf>
(tilgået 29. november 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

det føre til Vinding (og ej til Tab)
af Aand — og Vid — og Mønt!

Billedtexter.

I.

Ubudne Gjæster.

(Til et Billede af Edv. Petersen.)

»Ak, Sant' Agate! hvilken Tort!
Jag dog de gyselige Grise bort!«
saa skriger
de arme Vaskerpiger,
og det i Munden paa hinanden,
og slaa med Armene som fra Forstanden,
og savne deres gode Banketræ'r.
Og det er kun hvad Gjæsterne forskyldte,
thi Grisetæ'r
kan være gode nok i Sylte;
men Grisetæ'r paa Monsignorens Skjorte
(især naar Grisene er sorte),
det var en Gru —
langt værre end om Skjorten var itu.
Og vel er Alting reent for de Rene,
men var ej Domkapitlets Kraver pene
og snehvidt stivede,
saa vilde selv den mest reenlivede
blandt Kleresiet
betakke sig for Griseriet!

Hvad havde Pigerne for al den Pjasken —
Fortjenesten gik recnt i Vasken!

II.

Tiggeri.

(Til en Skizze af C. Bloch.)

Tommaso har idag havt med sig I.ykken.
Han stod ved Osteriets aabne Kjøkken:
andægtig skotter han til Gryden,
med Velbehag han lytter til dens Syden,
fornemmer Duften,
der blander sig forførerisk i Luften!
han seer den trinde Macaroni-Slange,
saa gul som Hør og dryppende af Smør,
saa Bugter, rulle sig, og slingre
om Fru Padron'ens tykke Fingre!
han seer den — og han bliver viis
paa Slangens Magt i Paradis.
Men da *Tommasos* Mave og hans Lomme
er lige tomme,
saa stiller han sig hen foran den svedende
Padrona — taus, men med et Blik *saa* bedende,
saa hun kan ikke modstaa længer',
men rækker ham den Slump, hvortil han trænger.

Tommaso han er ovenpaa,
og Fangsten allerede næsten nede —

da melder sig en Fyr, som *og* kan bede
og tigge saa det kan forslaa!
Som alle Velske
en Mester i at elske,
har *Nero* Lidenskab for *Maccaroni*,
mest for den Stump, *Tommaso* har sin Haand i
O Salighed, o hvem der kunde
faae fat blot i en lille Stump af Stumpen
(han vover ej en Drøm om hele Klumpen),
— lyksaligste af alle Hunde!
Gud veed, hvor længe han paa Spring har siddet,
med dette Blik, for Et kun smægtende,
og dog til Vanvid selvfornægtende —
ti Gange narrer Drengen ham for Bidet;
men føje ham er uundgaaeligt,
det Blik er altfor u—uimodstaaeligt!

III.

Dørvoꝛteren.

(Til et Billede af Bloch.)

»*Hans!*« Deres Naade! »Lad *Bob* faae sin Mad
i hans eget Fad —
men Du svarer mig til, det bliver med Maade!
Peer var en net Een,
han gav ham forleden et *Svinekotelet-Been!*
Baronen var frygtelig vred derover,
han siger, det gjør *Bob* saa urolig, naar han sover —

husk: aldrig af det Fede! kun *Katvekotelet*,
lidt Brød og lidt Vand — Du kan faae det hos
Ellen!

Husk *Bob* er en Perle, saa umaadelig sjelden!
To Gange daglig skal der Vand i hans Kopper —
fra Springvandet veed Du!»

Skal skee Deres Naade!

»Og saa vil jeg raade

Dig til, at Du holder ham fri for Lopper,
og børster hver Morgen hans nydelige Skind!
Naar han har spist, saa lukker Du ham ind —
men tør ham om Poterne! ogsaa om Snuden,
at han ikke gaar hen og sætter Pletter paa Ruden,
det yndige Dyr —

Du er jo en gammel fornuftig Fyr —

og pas vel paa det Vaade!»

Ja, Deres Naade!

Og *Hans* han lukker Hr. Mopsen ind;
men tænker imens i sit stille Sind:

Sikken et Væsen

der skal gøres af Dig og Opstoppennæsen!

Du er hoffähig Du, med dit Flæskeskind,

Du skal ha'e Lov at ligge paa Skjødet,

mens en gammel Lakaj maa rende for Brødet!

Døren skal lukkes *op* for *Dig*,

fordi Du er af Racen —

blot jeg turde gi'e Dig et Knubs, dit Asen

men saa blev nok Døren lukket *i* for *mig*!

394

Rejsebrev

til min Hustru.

Dissentis, i August 84.

Min egen M . . . ! det var dog en Skam,
om ej Du lidt mere fik høre,
end hvad der gjennem et Telegram
er kommet Dig for Øre:
om *hvordan* (ret som i en St. Veits
omhvinet og omrumlet)
jeg kom som Ilgods hened til Schweiz
— skjøndt nok lidt ør og fortunlet.

Det var som et geografisk Rids
af halve Germaner-Landet,
lige fra Holstens østlige Spids,
hvor Rylen tripped i Sandet —
forbi de gammeldags Bindingsværks-By'r
med uhyre Enge i Fronten —
indtil som et Lag af blaanende Sky'r
der kom Bjerge i Horizonen.

Mangen En kom og tog sin Plads
og veg saa igjen for en Anden,
jeg friskede op mit der—du—das,
— men hvad der boede i Manden,
om han var rød eller hvid eller graa,
Katholik eller Strauszianer,
det kunde jeg bare gjette paa —
der var slet ingen Plads til Faner.